

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818201899
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818201899.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcov: 1. N. I., R.. X.X.XXXX, T. D. I.. N. E. XXX/X, XXX XX I. N., 2. C.É. I., R.. XX.X.XXXX, T. D. I.. N. E. XXX/X, XXX XX I. N., proti žalovanému: Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská 7/B, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 09, IČO: 50 052 560, zastúpený: Mgr. Hana Kulíšková, advokát, Klariská 7, 811 03 Bratislava 1, IČO: 42 267 285 o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzatvorené medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným uvedené:

v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení : „Ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“,

a v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení : „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2.tohto článku sa použije rovnako.“

sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.

Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzavretá medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným je neplatná.

Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzavretá medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným je neplatná.

Vo zvyšku žalobu žalobcov v 1. a 2. rade zamietá.

Súd ponecháva v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 5Csp/99/2018-22 z 24.7.2018.

Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzavretá medzi žalobcom 1. a žalovaným je neplatná. Zároveň aby určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzavretá medzi žalobcom 2. a žalovaným je neplatná. Zároveň sa domáhali určenia, že zmluva o úvere č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným pre množstvo neprijateľných podmienok je neplatná. Žalobcovia sa podaným návrhom domáhali vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 zo zmluvy č. 725620550 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a tiež, že zamestnávateľa žalobcov sú povinní zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy uzavretej medzi žalobcami a žalovaným. Žalobu odôvodnili tým, že na veci majú naliehavý

právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým (ne)prístupnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem (6Cdo 192/2010, 1Cdo 91/2006). Taktiež prelomovo navrhujú určenie dôvodu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 153 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka. Hrubá nerovnováha je daná z vyššie uvedených dôvodov tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaný dojednal podmienku, že „ Veriteľ má voči Dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 725620550 (ďalej len „Zmluva“) vo výške 7.769,40 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy alebo súvisiacim so Zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta (ďalej aj „Pohľadávka“)“. Ďalej si žalovaný dojednal podmienku, že „ Ak Dlžník zmení v priebehu splácania pohľadávky Veriteľa zamestnanie, potom je povinný predložiť túto Dohodu o zrážkach zo mzdy aj ďalšiemu svojmu zamestnávateľovi / (respektíve platiteľovi iného príjmu). Je nesporné, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny, a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosti. Žalobcovia poukázali na Nález ÚS SR, sp. zn.: 111. ÚS 107/07 v ktorom sa o. i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (Čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. 1. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (11. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje podstatnú náležitosti ktorou je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku dlžníka, a tiež neobsahuje označenie platiteľa mzdy, a preto je podľa názoru žalobcov dohoda o zrážkach zo mzdy pre jej neurčitost' absolútne neplatným právny úkonom (§ 37 ods. 1 Obč. zák.). Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že Dohodu o zrážkach zo mzdy podpísali so žalovaným súčasne so Zmluvou o úvere. Podľa nášho názoru, je ustanovenie Zmluvy o úvere Čl. 111. bod 2.: „ Veriteľ je oprávnený neposkytnúť úver v prípade.... " v rozpore s ustanovením Dohody o zrážkach zo mzdy Čl. 11. bod 1.: „ Veriteľ má voči Dlžníkovi pohľadávku..... ". Z uvedeného logicky vyplýva, že uzavretím Zmluvy o úvere medzi žalobcami a žalovaným ešte nemuselo dôjsť aj k čerpaniu úveru, avšak žalovaný už v uzavretej Dohode o zrážkach zo mzdy mal voči nám pohľadávku. Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy je typickým úkonom, ktorý do právnych vzťahov medzi dodávateľmi (veriteľmi) a spotrebiteľmi (dlžníkmi) vnáša nerovnováhu, nakoľko veriteľ môže na základe takejto dohody vykonávať zrážky, pričom dlžník disponuje len minimálnymi možnosťami obrany proti takémuto výkonu. Spotrebiteľské právne vzťahy sú charakteristické tým, že ich účastníkmi sú subjekty, ktoré si v zásade nie sú rovné. Dodávateľ ako profesionál disponuje znalosťami a možnosťami, ktoré spotrebiteľ ako laik nemá a práve z tejto úvahy vychádza zvýšená miera ochrany spotrebiteľa, ako slabšej strany a značný katalóg povinností dodávateľov a práv spotrebiteľov. Právne predpisy sa snažia túto nerovnováhu kompenzovať tým, že spotrebiteľovi priznávajú zvýšenú ochranu a limitujú možnosti konania veriteľa. Osobitne treba venovať pozornosť aj skutočnosti, že výkon zrážok iniciuje veriteľ, ako subjekt s opačnými záujmami ako je jeho dlžník, teda inak povedané, veriteľ má záujem na tom, aby dlžník zaplatil čo najviac. Rozsah skutočného záväzku dlžníka v okamihu, kedy veriteľ predloží dohodu platiteľovi mzdy navyše môže byť sporný, najmä s poukazom na skutočnosť, že veritelia často požadujú zaplatiť aj prostriedky, na ktoré nemajú nárok - napr. neprimerané sankcie, pokuty, poplatky, či úroky, na ktoré s poukazom na možné vady zmluvy nemusia mať nárok. Využitím dohody o zrážkach zo mzdy je tak spotrebiteľ vystavený svojvôli veriteľa a stráca možnosť namietat' legitímnosť svojho dlhu. Z tohto žalobcovia sú toho názoru, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy spolu s úverovou zmluvou by malo byť klasifikované ako neprijateľná zmluvná podmienka a ako taká je táto dohoda neplatná. K uvedenému poukázali na Rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5Co/934/2015. S poukazom na vyššie citovaný rozsudok žalobcovia sú toho názoru, že veriteľ sa nesmie domáhať výkonu zrážok na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorí s dlžníkom už pri uzatvorení úverovej zmluvy, nakoľko v tomto okamihu nie je jasný rozsah záväzku dlžníka v okamihu, kedy túto dohodu bude predkladať platiteľovi mzdy dlžníka a je možné, že takouto dohodou si veriteľ bude nárokovať aj zaplatenie plnení, na ktoré nemá platný právny nárok. Iná situácia by nastala, ak by strany uzatvorili úverovú zmluvu, dlžník dlh neplatil, následne veriteľ vyčísli dlh, s týmto vyčíslením by dlžník súhlasil a ako zábezpeku splatenia dlhu by podpísal takúto dohodu. Podľa názoru žalobcov ak má byť Dohoda o zrážkach zo mzdy

a z iných príjmov, súdmi akceptovaná, mala by byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcov k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorého len mali záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačíve. Toto tlačívo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobcovia nemohli ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcom ako spotrebiteľom určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. Z vyššie uvedeného možno preto dospieť k názoru, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov a je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, keď žalobcovia v čase vzniku úverovej zmluvy boli nútení uzatvoriť i dohodu o zrážkach zo mzdy, resp. podpísanie tejto dohody podmieňovalo poskytnutie úveru. Žalobcovia za neprijateľnú zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere považujú aj ustanovenie zmluvy o úvere Čl . IX . bod 1 ., kde si žalovaný dojednal : „Ak so Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania“ a čl . IX . bod 4 ., kde žalovaný dojednal : „ V prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatnených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako.“ Tieto podmienky neboli so žalobcami individuálne dojednané a spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech žalobcov. Navyiac sú vymedzené neurčito. Žalobcovia nemali záujem dojednať si v zmluve o úvere predmetnú zmluvnú pokutu vo výške 12% p.a., ale pokiaľ chceli úver získať, museli sme prijať podmienky zmluvy tak, ako ich žalovaný predložil k podpisu. Je predsa úplne iracionálne a scestné, aby v ich postavení, s ich zlou finančnou a sociálnou situáciou sa dohodli na zmluvnej pokute v takej vysokej výške, a hlavne pri omeškaní splátok bude táto pokuta, spolu s úrokom z omeškania a úrokom z úveru predstavovať celkom 35,92% p.a. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar.vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

2. Žalovaný žiadal žalobcom v celom rozsahu zamietnuť. Žalobu považoval za šikanóznú a uplatnený návrh v celom rozsahu neuznával.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2017, Dohodou o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 a Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy adresované zamestnávateľovi žalobkyne v 2. rade, Dohodou o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 a Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy adresovanú zamestnávateľovi žalobcu v 1. rade, Písomným podaním žalovaného - odvolaním spolu s prílohami z 8.8.2018, Písomným podaním žalovaného z 9.8.2019, s prílohami a to zmluvou o úvere, Štandardnými európskymi informáciami, informáciou o RPMN, sadzovníkom poplatkov, dohodami o zrážkach zo mzdy a žiadosťami o vykonávanie zrážok s kópiami doručeníek, potvrdeniami zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca, výpisom z účtu, upomienkou č. 1, poslednými výzvami, mailovým podaním, najvyššou prípustnou výškou odplaty, súhrnnými informáciami, aktuálnou výškou zostatku úveru, žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, výpisom, informáciami o RPMN, návrhom zmluvy a znaleckým posudkom, písomným podaním žalobcov zo dňa 30.9.2019 a prednesom právneho zástupcu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V predmetnej veci tunajší súd uznesením z 24.7.2018 č.k. 5Csp/99/2018-22 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 zo zmluvy č. 725620550 uzavretých so žalobcami v 1. a 2. rade a uložil žalovanému povinnosť vykonať oznámenie zamestnávateľom žalobcov, aby upustili od vymáhania zrážok zo mzdy. Zároveň návrh žalobcov v 1. a 2. rade vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobcov zamietol. Zároveň súd určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/99/2018,

pričom o nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Toto neodkladné opatrenie bolo uznesením Krajského súdu v Prešove z 9.10.2018 č.k. 23Co/137/2018-290 potvrdené s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu žalobcu v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobcu v 1. rade Roľnícke družstvo T. a s výnimkou návrhu žalobkyne v 2. rade na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobkyne v 2. rade Slovenská pošta, a.s.

5. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 725620550 uzavretej medzi žalobcami ako dlžníkmi a žalovaným ako veriteľom zo dňa 21.12.2017 je zrejmé, že žalobcom bol poskytnutý úver vo výške 5000,- eur. Žalobcovia majú úver splatiť 60 mesačnými splátkami v sume 129,49 eur, pričom celková čiastka na zaplatenie predstavuje 7769,40 eur. Ročná úroková sadzba úveru predstavuje 18,92% a RPMN je uvedené vo výške 20,56%.

6. Podľa Článku IX., bod 1 zmluvy, ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

7. Podľa Článku IX., bod 4 zmluvy, v prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2.tohto článku sa použije rovnako.

8. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 9.5.2018, ktorú adresoval žalovaný zamestnávateľovi žalobcu v 1. rade vyplýva, že žalovaný požaduje vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v 1. rade, a to vo výške 129,49 eur mesačne. Žiadosť odôvodnil tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere č. 725620550 a dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom ku dňu 25.4.2018 nedošlo zo strany dlžníka k úhrade predpísanej mesačnej splátky. Žalovaný poukázal na § 551 Občianskeho zákonníka a § 131 Zákonníka práce.

9. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 9.5.2018, ktorú adresoval žalovaný zamestnávateľovi žalobkyne v 2. rade vyplýva, že žalovaný požaduje vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne v 2. rade, a to vo výške 129,49 eur mesačne. Žiadosť odôvodnil tým, že so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o úvere č. 725620550 a dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom ku dňu 25.4.2018 nedošlo zo strany dlžníka k úhrade predpísanej mesačnej splátky. Žalovaný poukázal na § 551 Občianskeho zákonníka a § 131 Zákonníka práce.

10. Podľa čl. II bod 1. Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 uzavretej medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, Veriteľ má voči Dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.. 725620550 (ďalej len „Zmluva“) vo výške 7769,40 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy alebo súvisiacim so Zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta (ďalej aj „Pohľadávka“)

11. V zmysle čl. II bod 3. Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 uzavretej medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným, dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľ zrážal mesačne z jeho mzdy čiastku 129,49 eura uhrádzal danú sumu na účet veriteľa až do splatenia pohľadávky.

12. V zmysle čl. II bod 1. Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 uzavretej medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným, Veriteľ má voči Dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.. 725620550 (ďalej len „Zmluva“) vo výške 7769,40 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy alebo súvisiacim so Zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta (ďalej aj „Pohľadávka“)

13. V zmysle čl. II bod 3. Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 uzavretej medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným, dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľ zrážal mesačne z jeho mzdy čiastku 129,49 eura uhrádzal danú sumu na účet veriteľa až do splatenia pohľadávky.

14. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe z 9.8.2018 uviedol, že žalobcovia svoju povinnosť uhrádzať splátky Úveru neplnili riadne a včas, Žalovaný zaslal zamestnávateľovi Žalobcu v 1. rade písomnú žiadosť s názvom „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov“ zo dňa 09.05.2018 (ďalej len „Žiadosť 1“) a zároveň zaslal Žalovaný zamestnávateľovi Žalobcu v 2. rade písomnú žiadosť s názvom „Žiadosť vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov“ zo dňa 09.05.2018 (ďalej len „Žiadosť 2“) (Žiadosť 1 a Žiadosť 2 ďalej spolu aj ako „Žiadosti“). Ako vyplýva z obsahu oboch Žiadostí, Žalovaný žiadal ako zamestnávateľa Žalobcu v 1. rade, tak aj zamestnávateľa Žalobcu v 2. rade o výkon zrážok zo mzdy výlučne vo výške pravidelnej splátky Úveru - nie však vyššej ako pripúšťajú právne predpisy. Zamestnávateľ Žalobcu v 1. rade začal vykonávať zrážky zo mzdy podľa Dohody 1 a vo výške, ktorá neprevyšuje zákonom stanovenú maximálnu výšku zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ Žalobcu v 2. rade zrážky zo mzdy Žalovanému nepoukazuje, nakoľko sa zo mzdy Žalobcu v 2. rade vykonávajú zrážky zo mzdy na uspokojenie iného dlhu Žalobcu v 2. rade (i v tomto prípade sa Žalobca v 2. rade snaží dosiahnuť stav, kedy by Žalovanému plniť nemusel - súdne konanie vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 3 Csp/99/2018). Ku dňu podania tohto vyjadrenia je možné zhodnotiť, že Žalobcom bol poskytnutý Úver vo výške 5.000,- eur, s celkovou čiastkou na zaplatenie vo výške 7.769,40 eur. Žalobcovia uhradili v prospech Žalovaného splátky v celkovej výške 533,23 eur (z čoho bola istina Úveru splatená vo výške 222,71 eur a zmluvný úrok Úveru vo výške 310,52 eur). Momentálne sú Žalobcovia v omeškaní so splátkami v celkovej výške 373,20 eur. Žalobcom zostáva uhradiť celkovo 7.236,17 eur. Naliehavý právny záujem je na požadovanom určení za predpokladu, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom alebo ak by sa jeho právne postavenie bez tohto určenia stalo neistým. Naliehavý právny záujem je daný aj vtedy, ak takéto určenie môže predísť žalobe na plnenie. Z tohto hľadiska je určovacia žaloba významným procesným nástrojom preventívnej ochrany práv tým, že umožňuje vniesť istotu do neistých právnych vzťahov. Žalovaní existenciu naliehavého právneho záujmu dôvodí tým, že deklarováním neplatnosti Žalovaný stratí oprávnenie vykonávať zrážky zo mzdy, ktoré zasahujú do ich sociálnej sféry. Žalovaný podotýka, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú výlučne v rozsahu stanovenom zákonom, a teda uvedené nepredstavuje žiadne ohrozenie práv a právom chránených záujmov Žalobcu, Žalovaný s prihliadnutím na vyššie uvedené namieta, že Žalobcovia neosvedčili naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy, Dohôd. Vo vzťahu k výkladu šikanóznosti Žaloby Žalovaný odkazuje napríklad na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo 14. októbra 2004, 1/Súdny dvor, T/256/02, bod 47 a tam citovanú judikatúru, v zmysle ktorého žaloba zjavne zneužíva právo v prípade, že si žalobca zvolí sporové konanie bez akéhokoľvek platného odôvodnenia. Ak sa práve z dôvodu nedostatku právneho povedomia Žalobcovia domáhajú právnej ochrany spotrebiteľa a ak je zrejmé, že toto právne povedomie musia mať (s ohľadom na obsah Žaloby a právnu argumentáciu, akú Žalobcovia používajú (argumentácia na úrovni advokáta s dlhoročnou praxou)), je Žaloba šikanózna; Žalobcovia tiež požadujú poskytnúť súdnu ochranu ako spotrebiteľom z dôvodu, že Dohody a Zmluva sú formulárové zmluvy, ktoré nemali možnosť meniť. Žalovaný namieta, že uvedený argument nie je dostačujúci na to, aby Žalovaní boli úspešní v požiadavke súdnej ochrany. V danom prípade, hoci sú Zmluva a Dohody formulárové zmluvy, nevzniká Okresnému súdu Vranov nad Topľou oprávnenie podrobiť ich súdnej kontrole, nakoľko nie i e naplnený zákonný predpoklad pre vznik takéhoto oprávnenia Okresného súdu Vranov nad Topľou - konkrétne Zmluva a Dohody neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by bolo možné klasifikovať ako neprijateľná podmienka; Žalobcovia Úver nesplácajú; Žalobcovia sú tak zadĺžení (ako vyplýva z odpovede zamestnávateľa Žalobcu v 2. rade), že zjavne potrebujú oddialiť splácanie svojich dlhov. Žalobcovia robia všetko preto, aby nemuseli svoje dlhy plniť (napr. súdne konanie vedené pred Okresným súdom Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/99/2018); Žalovaný namieta, že námietky Žalobcov nezodpovedajú skutkovému stavu veci a ani nemajú oporu v právnych predpisoch. Žalovaný všetky tvrdenia Žalobcov odmieta a považuje ich právnu argumentáciu za nesprávnu, nemajúcu oporu v právnych predpisoch. Žalovaný má za to, že Zmluva, ako aj Dohody sú platné právne úkony, zrážky zo mzdy, ktoré sa vykonávajú zo mzdy Žalobcu v 1. rade sú vykonávané v súlade s právnymi predpismi a súčasne nie je dôvod na poskytnutie súdnej ochrany Žalobcov z titulu existencie neprijateľnej podmienky. Žalovaný namieta, že Zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a je v súlade so všetkými kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Zmluva neobsahuje ani jednu z podmienok, ktoré slovenské právne predpisy označujú v ust. § 53 a nasl. OZ za neprijateľné. Ako vyplýva z Článku II Zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola určená vo výške 20,56 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 12,99 % a maximálna možná odplata bola určená vo výške 18,92 %. Žalovaný si k tomuto dovoľuje uviesť, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017 - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2017 do 15.02.2018 (pozn. Zmluva

bola uzatvorená dňa 21.12.2017) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 20,56 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Žalovaný si zároveň dovoľuje uviesť, že čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu Žalovaný odkazuje na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur bola priemerná RPMN stanovená vo výške 12,99 %, teda v takej výške, ako bolo uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva a zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, tj. ustanovenia o odplate sú v súlade s ust. § 53 ods. 6 OZ. Zmluva neobsahuje ustanovenia o zabezpečení splnenia záväzku zo Zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva v zmysle ust. § 53 ods. 7 OZ. Zmluva neobsahuje ustanovenia o dodaní nevyžiadaného plnenia v zmysle ust. § 53 ods. 8 OZ. Žalobca môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil Žalovaných v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (ust. článku IX. bod 3 Zmluvy). Zmluva neobsahuje ustanovenia o zabezpečení záväzku záložným právom v zmysle ust. § 53 ods. 10 OZ. Zmluva neobsahuje ustanovenia o sprostredkovaní v zmysle ust. § 53 ods. 11 OZ. Písmo Zmluvy ako aj ostatných zmluvných dokumentov vyhovuje ust. § 53c OZ. Žalovaný konajúc s náležitou starostlivosťou si dal posúdiť akú veľkosť písma má používať vo všetkých svojich dokumentoch, resp. či veľkosť písma na dokumentoch s EAN kódom verzia platná od 02.01.2017 (teda aj verzia Zmluvy, Dohôd a ostatných dokumentov predložených Žalovanému) zodpovedá zákonným podmienkam. Zo záverov Znaleckého posudku č. 1/2018, ktorý vyhotovil Ing. Juraj Matějka, znalec v odbore 490000 - Kriminalistika, 490800 - Grafická diagnostika vyplýva, že všetky dokumenty s EAN kódom verzia platná od 02.01.2017 spĺňajú zákonné požiadavky ohľadne veľkosti písma. Zmluva obsahuje všetky náležitosti vymedzené v ust. § 52 a nasl. OZ, v ust. § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení k 31.12.2017. Zmluva neobsahuje ani jedno ustanovenie, ktoré by bolo v rozpore s OZ, Zákonom o spotrebiteľských úveroch ako aj so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), najmä s ust. §g 4, 4a, 5a, 7, 8, 9, 18. Dokonca Zmluva v ust. článku XIII. bod 2 odkazuje na aplikáciu Zákona o ochrane spotrebiteľov v prípadoch výslovne neupravených Zmluvou. S prihliadnutím na vyššie uvedené sa Žalovaný domnieva, že Žaloba je nedôvodná. Námetka, že Dohody sú neplatný právny úkon pre rozpor s ust. g 37 ods. 1 OZ Žalobcovia namietajú, že Dohoda je podľa ust. § 37 ods. 1 OZ neplatná, lebo text článku III. bod 3 (asi Dohody) je formulovaný takým spôsobom, že jeho obsah je neoddeliteľnou a nezameniteľnou súčasťou textu (žiadne individuálne dojednanie, čo predpokladá § 53 ods.2 OZ). V zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ sa právny úkon musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Žalovaný namietá, že pri uzatváraní Dohôd postupoval v súlade s ust. OZ, navyše Žalobcovia boli upozornení, že nemusia Dohody uzavrieť a že uvedené ani nie je podmienkou poskytnutia Úveru, pretože sa Dohody uzatvárali až po uzavretí Zmluvy (ako vyplýva z ust. Článku L bod 1 Dohody a súvzťažne aj z článku III. Zmluvy). Ak by Žalovaní dedukovali na neplatnosť Dohôd, pretože sú formulárovými zmluvami, tak uvedený argument Žalobcov nemá oporu v právnych predpisoch. Právne predpisy použitie formulárových zmlúv umožňujú, pričom zmluvné strany majú právo zmluvu uzavrieť, alebo jej uzavretie odmietnuť, pričom uvedené sa rovná obsahu pojmu zmluvná autonómia, slobodná vôľa zmluvných strán. Žalovaný v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Dohody neobsahujú ani jedno ustanovenie, ktoré by nebolo v súlade s právnymi predpismi. Obsahom dohody o zrážkach zo mzdy (to jest právneho úkonu, ktorý musí napĺňať i parametre ust. v § 34 a nasl. OZ) je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu za účelom uspokojenia pohľadávky zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali v prospech veriteľa. Z uvedeného možno dedukovať, že podmienky určitosti právneho úkonu sa viažu na to, čo je obsahom právneho úkonu, teda na vymedzenie (i) dlžníka, (ii) veriteľa a (iii) zabezpečovanej pohľadávky. Iba v prípade, ak by uvedené podstatné náležitosti súhlasu Žalobcov boli v Dohodách vymedzené neurčito, nepresne, v rozpore so zákonom, dobrými mravmi, možno dedukovať na neplatnosť právneho úkonu. Identifikácia platiteľa mzdy nie je podmienkou platnosti Dohôd, nakoľko platiteľ mzdy je osoba, ktorá je vymedzená priamo právnymi predpismi (osoba, ktorá v čase predloženia dohody o zrážkach zo mzdy vypláca dlžníkovi mzdu, pričom táto osoba nemusí byť totožná s osobou platiteľa mzdy v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy). Ak osobu platiteľa mzdy vymedzujú jasne a určito právne predpisy, nie je namieste tvrdiť, že má byť ešte osobitne vymedzovaný v Dohodách. Je potom protizákonné dožadovať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, aby v prípade, ak takáto osoba vymedzená nie je adresne, identifikačnými údajmi.

Takéto konanie je konaním v rozpore s dobrými mravmi a súčasne popierajúce štandardy zakotvené v ust. článku 2 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“). Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 11 Co/73/2017, v ktorom Krajský súd Žilina okrem iného konštatuje, že odvolací súd sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, že povinnou náležitosťou tejto dohody je označenie platiteľa mzdy. Žalovaný namieta, že v Dohodách nie je potrebné adresne identifikovať platiteľa mzdy, nakoľko uvedené v konečnom dôsledku môže spôsobiť nevykonateľnosť Dohôd a teda i čiastočnú neplatnosť Dohôd v zmysle ust. S 77 ods. 2 OZ. Žalovaný v tejto súvislosti namieta, že súd by sa mal snažiť vkladať všetky právne úkony v prospech ich platnosti a nie v prospech ich neplatnosti (najmä za takejto situácie, keď samotný výklad súdu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná z dôvodu neuvedenia identifikácie platiteľa mzdy je nezákonný). Poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 1719/2014 zo dňa 16.07.2014, podľa ktorého základným princípom výkladu smluv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť smlouvy, pred takovým výkladom, ktorý neplatnosť smlouvy zakladá, jsou-li možné oba výklady. Žalovaný tiež poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07 zo dňa 03.07.2018, podľa ktorého ďalším základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Te tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. S prihliadnutím na vyššie uvedené má Žalovaný za to, že nepresná, resp. aj chýbajúca identifikácia platiteľa mzdy v čase uzavretia Dohôd nespôsobuje a ani pri nijakom výklade právnych predpisov Slovenskej republiky nemôže spôsobiť neplatnosť Dohôd. A to z dôvodu, že povinnou osobou na základe Dohôd nie je platiteľ mzdy, ktorým ním bol v čase uzavretia Dohôd, ale platiteľ mzdy, ktorým ním bol v čase predloženia Dohôd platiteľ mzdy. Žalovaný namieta, že výška zabezpečovanej pohľadávky je vymedzená jasne a zrozumiteľne a to exaktnou výškou zabezpečovanej pohľadávky - v ust. článku II. ods. 1 Dohôd je zabezpečovanou pohľadávkou pohľadávka na základe Zmluvy vo výške 7.769,40 EUR (v zmysle Zmluvy uvedená suma predstavuje celkovú čiastku na zaplatenie (článok II. ods. 2 Zmluvy) ďalej aj „Pohľadávka“). Následne sa v Dohodách slovne príkladmo vymedzuje, čo sa pod uvedeným číslom (suma 7.769,40 eur) rozumie - Pohľadávka predstavuje istinu Úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy alebo súvisiacim so Zmluvou, napríklad úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. Keďže je Pohľadávka vymedzená tak presne ako i e len možné - číselne, možno uzavrieť, že Pohľadávka je v Dohodách vymedzená jasne, určite a zrozumiteľne. Žalobca je toho názoru, že vykladať jednotlivé ustanovenia zmlúv nemožno izolovane, ale práve naopak vo vzájomných súvislostiach. Žalovaný namieta, že tvrdenie, že zrážky zo mzdy, by sa mohli vykonávať donekonečna je tvrdenie nepravdivé a účelové. Žalovaný namieta, že ako vyplýva z obsahu Dohôd, zrážky zo mzdy sa vykonávajú do okamihu presne určeného v Dohodách a nie donekonečna. Žalovaný namieta, že inštitút Dohody ako taký nie je v rozpore s unijným právom - uvedené ani nevyplýva z pripomienok Európskej komisie proti Slovenskej republika č.2012/4165. V rozpore s unijným právom môže byť výkon zrážok a to iba za splnenia týchto dvoch podmienok: (i) výlučne vtedy, ak sa zrážky vykonávajú na splnenie plnenia, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke (ii) a výlučne v rozsahu zrážky, ktorá je určená na splnenie plnenia, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke. Žalovaný v tejto súvislosti podotýka, že ak Žalobca navrhuje aplikáciu princípu efektivity s cieľom, aby bolo akékoľvek plnenie v zmysle Dohôd neprípustne, tak Žalovaný má za to, že aj táto aplikácia unijného práva Žalobcom je nesprávna. Totižto unijné právo chráni spotrebiteľa iba pred plnením z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaný tiež namieta, že hoci pre záver o tom, či má plnenie svoj pôvod v neprijateľnej podmienke je podstatná analýza Zmluvy a nie Dohody, Žalovaný z opatrnosti uvádza, že aj Dohoda ako taká (ako aj jej jednotlivé ustanovenia) nie sú neprijateľné podmienky, nakoľko: (i) Žalobcovia podpísali so Žalovaným Dohody dobrovoľne a pred podpisom Dohôd boli oboznámení s tým, že ide o právny úkon, ktorý môžu odmietnuť uzatvoriť; (ii) ako OZ, tak ani Zákon o spotrebiteľských úveroch, Zákon o ochrane spotrebiteľa vo svojich ustanoveniach nezakazujú využitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, preto je použitie Dohody zákonné a Žalovaný je oprávnený v zmysle ust. článku 2 ods. 2 Ústavy Dohodu ako alternatívny zdroj plnenia dlhu dlžníka použiť; (iii) Dohody nepredstavujú neprijateľnú podmienku. A teda nie je namieste poskytovať Žalobcom súdnu ochranu. Žalovaný v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Dohody neobsahujú ani jedno ustanovenie, ktoré by nebolo v súlade s právnymi predpismi. (iv) obsah Dohôd korešponduje s ustanoveniami príslušných právnych predpisov a teda Okresný súd Vranov nad Topľou nemá kompetenciu Dohody preskúmať. OZ a judikatúra súdov následne vymedzuje, ktoré podmienky v spotrebiteľských zmluvách podliehajú testu prijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný v tejto súvislosti zdôrazňuje, že z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok sú vylúčené zmluvné

podmienky kopírujúce ustanovenia zákonných predpisov. Uvedenú výnimku definitívne potvrdil Súdny dvor EÚ v rozsudku z 10.09.2014 vo veci C34/13 Monika Kušionová v. SMART Capital, a.s. Žalovaný v tejto súvislosti namieta, že všetky podmienky Dohody len kopírujú ustanovenia OZ, preto je Žalovaný toho názoru, že zmluvné podmienky Dohody sú ako také vylúčené z preskúmania neprijateľnosti zmluvných podmienok. (v) inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je inštitútom, ktorý žiadnym spôsobom neprímerane zasahuje do majetkovej sféry Žalobcov - zrážky zo mzdy sa vykonávajú výlučne vo výške pravidelných splátok, vychádzajúcich zo Zmluvy, resp. vo výške, ktorá je nižšia ako sú stanovené splátky v Zmluve; Ak unijné právo poskytuje ochranu pred plnením z neprijateľnej podmienky, v právnom režime Slovenskej republiky, by to teda mala byť ochrana pred plnením z neprijateľnej podmienky obsahujúcej v Zmluve, tj. pred plnením zmluvných úrokov (neprímerane vysokých) a zmluvných sankcií. Ochrana pred plnením istiny poskytnutého Úveru a zákonných úrokov z omeškania však Žalobcom nenáleží a súd im ju ani nemá prečo poskytnúť. Dohody plní plnenie, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, mal by unijné právo aplikovať správne a mal by obmedziť plnenie v zmysle Dohody v rozsahu, ktorý mu unijné právo umožňuje - to jest mal poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred tým, aby neplnil plnenie, ktoré je dôsledkom neprijateľnej zmluvnej podmienky (t.j. aby napríklad neplnil neprímerane vysoké zmluvné pokuty, zmluvné úroky) a v tomto rozsahu by mal aj zakázať plnenie v zmysle Dohôd. Avšak plnenie, ktoré za žiadnych okolností nemôže byť dôsledkom aplikácie neprijateľnej zmluvnej podmienky (splácanie istiny Úveru, zákonných úrokov z omeškania) a súčasne plnenie, ktoré nemá svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, nepodlieha takejto sudcovskej ochrane, a teda, v tejto časti plnia nemá súd právomoc nijako do nej zasahovať. Inštitút Dohôd nie je založený na subjektívnej predstave Žalovaného o výške dlhu, nakoľko: (i) Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, resp. spôsob ako má Žalovaný nakladať s plnením Žalobcov (ust. článku II. 8,9, článku IX. Zmluvy); (ii) Dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzujú Žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy a to z nasledovných dôvodov: (i) Dohoda vymedzuje maximálnu výšku Pohľadávky, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 7.769,40 eur (článok II. bod 1 Dohody); (ii) zrážky zo mzdy sa vykonávajú až do doby, kým nedôjde k splneniu dlžnej (resp. omeškanej) Pohľadávky (článok II. bod 4 Dohody); (iii) Žalobca je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu Pohľadávky. (iii) Žalovaný oboznámil pred začatím zrážok zo mzdy Žalobcov o výške ich aktuálneho dlhu a to aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa Zmluvy. Žalovaný má za to, že uvedený argument Žalobcov sa nezakladá na pravde a ako taký ani nemôže mať vplyv na platnosť Dohody. Žalovaný namieta, že Dohody nie sú neprijateľnou podmienkou a v tejto súvislosti odkazuje na argumentáciu obsahujúcu vyššie, pričom zdôrazňuje, že Dohody sú uzatvárané prísne v súlade s právnym poriadkom, neobsahujú žiadne iné ustanovenia ako tie, ktoré len kopírujú ustanovenia OZ, a aj preto sú ako také vylúčené zo súdnej kontroly neprijateľnosti podmienok. Žalovaný namieta, že Dohody nezakladajú nezákonnú nerovnováhu medzi Žalobcami a Žalovaným. Zrážky zo mzdy predstavujú zabezpečenie splnenia dlhu veriteľa za situácie, ak dlžník svoj dlh riadne a včas neplní. V dôsledku uskutočňovania Zrážok zo mzdy sa nezvyšuje finančné zaťaženie Žalobcov. Na základe zrážok zo mzdy len dochádza k takému plneniu dlhu Žalobcov, ako by ho Žalobcovia plnili sami, v prípade, že by plnili splátky Úveru priamo Žalovanému tak, ako sa so Žalovaným v Zmluve dohodlo - t.j. riadne a včas. Zrážky zo mzdy vo svojej podstate teda predstavujú výlučne spôsob splácania Úveru a to z „alternatívnych“ zdrojov, ktoré náležia Žalobcovi, avšak ešte sa nedostali do jeho dispozície. Nakoľko právo na mzdu Žalobcov, ktoré je obmedzené zrážkami zo mzdy a právo Žalovaného na splatenie poskytnutého Úveru Žalovaným sú navzájom konfliktné práva, je potrebné zanalyzovať, ktorému právu je potrebné dať prednosť. Žalovaný preto pristúpil k vykonaniu testu proporcionality v zmysle Alexyho vážiacej formule, kde na jednej strane stojí právo Žalobcov na mzdu a na druhej strane právo Žalovaného na riadne a včasné splatenie poskytnutého Úveru (tento rozbor mal Okresný súd Vranov nad Topľou vykonať, avšak ho úplne opomenul). Žalovaný zdôrazňuje, že na základe Zmluvy bol Žalobcom poskytnutý spotrebiteľský úver vo forme bezúčelového spotrebiteľského úveru (článok II. bod 1 a 2 Zmluvy). Žalobca namieta, že pohľadávka na splatenie úveru v jednotlivých splátkach, a teda aj jednotlivé splátky úveru nie sú budúcou pohľadávkou. Pohľadávka na splatenie úveru vzniká okamihom uzavretia zmluvy o úvere, keďže zmluva o úvere je konsenzuálny kontrakt, to znamená, že na jej vznik stačí dohoda strán o podstatných častiach zmluvy a nie je potrebné faktické poskytnutie peňažných prostriedkov. 7 8 Teda pohľadávka veriteľa vzniká už uzavretím zmluvy bez ohľadu na skutočnosť kedy sa peňažné prostriedky poskytnú. To znamená, že dňom 21.12.2017 vznikla pohľadávka na splatenie Úveru. Možno teda uzavrieť, že Dohody zabezpečujú plnenie pohľadávky, ktorá v čase uzavretia Dohôd vznikla na základe Zmluvy - Dohody už odkazujú na uzavretú Zmluvu (ust. článku II. bod 1 Dohody). Žalovaný dedukuje, že Žalobcovia namietajú, že už v čase uzavretia Dohôd, musí byť výška pohľadávky vymedzená fixne. Žalovaný namieta, že tento názor nemá oporu v

právných predpisoch, naopak právne predpisy umožňujú, aby plnenie dlžníka nemuselo byť vymedzené určite, ale postačuje, aby plnenie dlžníka/povinného bolo určiteľné a v takom prípade nie je namieste argument o neurčitosti právneho úkonu. Žalovaný má za to, že výška pohľadávky, ktorej splnenie si môže Žalovaný uplatniť prostredníctvom zrážok zo mzdy i e s ohľadom na ustanovenia Dohody (článok I., článok II. ods. 1, článok II. ods. 3, 4, článok III. ods. 2 v nadväznosti na ustanovenia Zmluvy (ust. článku II. ods. 2 Zmluvy, článok XIV. Zmluvy) určiteľná: Žalovaní boh navyše informovaní pred začatím vykonávania zrážok zo mzdy o aktuálnej výške dlžnej pohľadávky. Žalovaní namietajú, že aby Dohody boli akceptované súdmi, majú byť výsledkom zmluvnej autonómie a slobodnej vôle zmluvných strán, a keďže Dohody sú formulárové zmluvy, tak si Žalobcovia myslia, že k uvedenému nedošlo (článok I., strana 10 Žaloby). Uvedený argument Žalobcov nemá oporu v právnych predpisoch. Právne predpisy použitie formulárových zmlúv umožňujú, pričom zmluvné strany majú právo zmluvu uzavrieť, alebo jej uzavretie odmietnuť, pričom uvedené sa rovná obsahu pojmu zmluvná autonómia, slobodná vôľa zmluvných strán. Žalovaní mali možnosť Zmluvu uzavrieť, alebo jej uzavretie odmietnuť. Rovnako aj Dohody mohli, nemuseli uzavrieť, pričom uzavretie Dohôd nebolo podmienkou pre poskytnutie Úveru (článok III. bod 1 a 2 Zmluvy, článok III. bod 7 Dohôd). Žalobcovia namietajú, že oni by nikdy neuzavreli zmluvu, kde by bol dojednaná zmluvná pokuta spolu s úrokmi z omeškania vo výške 35,92 % p.a. V tejto súvislosti Žalovaný podotýka, že Žalovaní takú zmluvu ani neuzavreli - Zmluva ich na uvedené plnenie nezaväzuje. Tieto argumenty Žalobcov sú (ako už aj vyššie uvedené argumenty) len tvrdenia, ktoré nezodpovedajú realite a ktoré Žalobcovia účelovo ohýbajú, prekrúcajú, aby sa vyhli plneniu svojich záväzkov. Žalobca je toho názoru, že vykladať jednotlivé ustanovenia zmlúv nemožno izolovane, ale právo naopak vo vzájomných súvislostiach. Uvedené potvrdzuje i ust. § 53 ods. 12 OZ v zmysle ktorého sa neprijateľnosť zmluvných podmienok hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Žalovaný preto namieťa, že sankcie v zmysle Zmluvy sú dojednané prísne v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky a tvrdenie Žalobcov, že zmluvná pokuta spolu s úrokmi z meškania v zmysle Zmluvy dosahuje 35,92 % p.a. je nepravdivé.

15. Podľa žalovaným predloženého Prehľadu platieb na úverovom účte žalobcov v 1. a 2. rade, žalobcovia uhradili k predmetnému úveru ku dňu 16.7.2018 splátky v celkovej výške 533,23 eur.

16. Podľa aktuálnej výšky zostatku úveru k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 725620550 je výška poskytnutého úveru 5000,- eur, celková čiastka na zaplatenie 7769,40 eur, úhrady žalovaných celkom predstavujú 533,23 eur, pričom na istinu úveru bolo splatených 222,71 eur, na zmluvný úrok suma 310,52 eur.

17. Upomienkami č. 1 z 2.5.2018 žalovaný upozornil žalobcov v 1. a 2. rade, že dňa 25.4.2018 uplynul dátum splatnosti mesačnej splátky úveru vo výške 127,96 eur a vyzval žalobcov na úhradu sumy 130,96 eur (vrátane nákladov za vystavenie upomienky v sume 3,- eurá) do 3 dní odo dňa doručenia upomienky. Zároveň upozornil žalobcov, že od omeškania s úhradou mesačnej splátky v predpísanom termíne splatnosti si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním s úhradou, a to zmluvnú pokutu a úrok z omeškania.

18. Poslednými výzvami z 30.5.2018 vyzval žalovaný žalobcov v 1. a 2. rade na úhradu dlžnej sumy 249,45 eur do 3 dní od doručenia poslednej výzvy. Uvedená suma zahŕňala mesačné splátky spotrebiteľského úveru v sume 237,45 eur, úrok z omeškania v sume 0,67 eur, zmluvnú pokutu pred zosplatením v sume 1,33 eur, poplatok za 1. listovú upomienku 2x 3 eurá, poplatok za poslednú výzvu v sume 4 eurá.

19. Zo záverov znaleckého posudku č. 1/2018 znalca z odboru kriminalistiky, odvetvia grafická diagnostika Ing. Juraja Matějku vyplýva, že na predložených listinách spoločnosti Silverside, a.s. sú texty vyhotovené s o strednou výškou písma 1,9 mm, spĺňajú preto požiadavky uvedené v § 1b nariadenia vlády SR č.141//2014 Z.z.

20. Prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný na pojednávaní v celom rozsahu poukázal na skutkovú a právnu argumentáciu, ktorá je uvedená v podaní z 9.8.2018. Žaloba, ako taká je podaná ako určovacia žaloba, pričom žalobcovia neosvedčili svoj naliehavý právny záujem. Ich postavenie v stave, akom sú teraz vôbec nie je neisté, sú si vedomí v akom rozsahu sú ich záväzky a povinnosti, keďže v zmluve o

spotrebiteľskom úvere boli oboznámení s výškou splátok istiny, s výškou splátok úroku, boli oboznámení aj so sankciami, ktoré z tohto zmluvného vzťahu nastúpia, ak svoje záväzky splácať jednotlivé splátky včas porušia. Žalobcovia, do podania návrhu na neodkladné opatrenie, nikdy dohodu o zrážkach zo mzdy nepovažovali za neplatnú. Nemožno súhlasiť ani s tým, že boli dotlačení k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy, a že táto je nejakým formulárovým typom a je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jedna listina bola zmluva o spotrebiteľskom úvere a druhá listina, druhý právny úkon bola dohoda o zrážkach zo mzdy. V dohode o zrážkach zo mzdy sú uvedené len podstatné náležitosti a všetko je tam v súlade s tým, ako dohodu o zrážkach zo mzdy upravuje Občiansky zákonník. Navyše v tejto dohode o zrážkach zo mzdy je uvedené aj to, že žalobcovia majú právo odmietnuť uzatvorenie tejto dohody o zrážkach zo mzdy. Zrážky zo mzdy boli vykonávané výlučne len rozsahu pravidelnej splátky úveru, s ktorou boli v omeškaní žalobcovia, čiže nemožno súhlasiť ani s argumentom žalobcov, že by veriteľ mal nad nimi nejakú moc nad celým ich majetkom a vykonával by to v rozsahu takom, že by boli postihnuté ich majetkové práva, ešte viac ako ich skutočný záväzok splácať tento úver. O tom svedčí aj to, že v prípade žalobkyne v 2. rade, jej zamestnávateľ ani nevykonával zrážky zo mzdy, pretože už ich vykonával na základe inej dohody o zrážkach zo mzdy, teda nebolo jej z majetku zobraté viac, ako by malo byť. Zrážky sa začínajú vykonávať až vtedy, keď sa dohoda predloží platiteľovi mzdy, takže keby žalobcovia v priebehu času, od uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, po porušení povinnosti splácať, alebo po využitie zaisťovacieho mechanizmu veriteľom, že použije dohodu o zrážkach zo mzdy, zmenili platiteľa mzdy, tak by to bolo neúčelné, tá dohoda by sa nedala použiť voči starému zamestnávateľovi. Nie je podstatné v dohode o zrážkach zo mzdy uvádzať zamestnávateľa.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

25. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

26. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

32. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

36. V tomto prípade všetky zmluvy uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným boli zmluvami spotrebiteľskými v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluva spotrebiteľská v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 725620550 uzavretej medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako dlžníkmi a žalovaným ako veriteľom zo dňa 21.12.2017 bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 5000,- eur. Žalobcovia mali úver splatiť 60 mesačnými splátkami v sume 129,49 eur, pričom celková čiastka na zaplatenie predstavuje 7769,40 eur. Ročná úroková sadzba úveru predstavuje 18,92% a RPMN je uvedené vo výške 20,56%.

40. V rovnaký deň boli medzi žalobcami a žalovaným podpísané Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 z ktorých je zrejmé, že žalovaný mal voči žalobcom pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.. 725620550 vo výške 7769,40 eur spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ako aj ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. Všetky

uvedené nároky tvorili „Pohľadávku“ žalovaného, pričom ak vyplýva z Čl. II bodu 4 Dohôd o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy majú byť vykonávané až do doby, kým nedôjde k uhradeniu „Pohľadávky“ veriteľa v celom rozsahu.

41. Žalovaný adresoval zamestnávateľom žalobcov dňa 9.5.2018 žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy, nakoľko ku dňu 25.4.2018 nedošlo zo strany žalobcov k úhrade predpísanej mesačnej splátky.

42. V zmysle § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) písm. c) a písm. d) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou podľa § 137 ods. c) a d) CSP.

44. K námietke žalovaného, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere ako aj dohôd o zrážkach zo mzdy, súd uvádza, že pokiaľ ide o žaloby, ktorými sa dlžník ako žalobca domáha určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žaloby o neplatnosť zmluvy, ide nepochybne o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, nakoľko takouto žalobou sa dlžník domáha určenia, že tu právo (na zaplatenie úrokov a poplatkov) nie je - tzv. negatívna určovacia žaloba. Naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza.

45. Navyše určovanie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) vyplýva tento naliehavý právny záujem spotrebiteľa na takomto určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky a vyslovenia jej neplatnosti. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Určovanie neplatnosti takejto dohody sa odvíja od posúdenia prijateľnosti, resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Práve takouto dohodou o zrážkach zo mzdy sa obchádza súdne konanie o skutočnej výške pohľadávky, ktorú sú žalobcovia žalovanému dlžní. Práve takáto určovacia žaloba poskytne žalobcom v postavení spotrebiteľa ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je i v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 11. 2015 sp. zn.8Cdo/483/2014).

46. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a nie je preto rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie vyplývajúce cez neprijateľnej podmienky, keďže sa posudzuje, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa. Zo Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 6 bod 1, vyplýva povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli pre spotrebiteľa závažné. Súd tiež poukazuje na to, že s účinnosťou od 01.01.2018 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ďalších právnych predpisov v ust. § 11 ods. 4 explicitne vymedzil, že spotrebiteľ sa môže na súde domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žaloba žalobcov bola na tunajšom súde podaná dňa 3.7.2018, teda za účinnosti citovanej právnej normy. Žalobcovia tak boli oprávnení podať žalobu jednak o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ako aj neplatnosti samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Napríklad podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/170/2017 zo dňa 06. 03. 2019 s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 137 c) a d) CSP, naliehavý právny záujem spotrebiteľa už nie je zo strany súdu potrebné skúmať.

48. Súd v prvom rade skúmal samotnú platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 725620550 z 21.12.2017, ktorú žalobcovia namietali. Predmetná spotrebiteľská zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; predmetná zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobcovia v 1. a 2. rade boli v danom prípade spotrebiteľmi, keďže sú fyzickými osobami, ktorým bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. V danom prípade súd nezistil nedostatky zmluvy v zmysle vyššie cit. ustanovenia, ktorých dôsledkom by bola bezúčnosť resp. bezpoplatkovosť predmetného úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch). V danom prípade však bol súčasťou zmluvy podpísanej žalobcami aj splátkový kalendár s rozpisom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zo zmluvy je zrejmé aj splatnosť prvej splátky dňa 25.1.2018 ako aj konečná splatnosť spotrebiteľského úveru dňa 25.12.2022. Žalobcom bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur, pričom v zmluve je uvedená aj celková čiastka, ktorú musia žalobcovia ako spotrebiteľia zaplatiť vo výške 7.769,40 eur.

49. Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve určená vo výške 20,56 %, pričom tento výpočet súd nepovažoval za nesprávny, priemerná RPMN bola určená vo výške 12,99 % a maximálna možná odplata bola určená vo výške 18,92 %. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017, v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane bola stanovená vo výške 20,56 %. &uvedenému ustanoveniu tak neodporuje maximálna možná odplata v zmluve. Správne bola v zmluve uvedená aj priemerná výška RPMN, ako to vyplýva zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, ktoré vydáva Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur bola priemerná RPMN stanovená vo výške 12,99 %, čo je uvedené v preskúmvanej zmluve.

50. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,92 % v čase podpisu zmluvy.

51. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

52. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období decembri 2017 činil úrok od 9,55% p.a.. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi stranami sporu v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

53. Ďalej je možné súhlasiť s tvrdením žalovaného vo vyjadrení k žalobe, že zmluva neobsahuje ustanovenia o zabezpečení splnenia záväzku prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva v zmysle ust. § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka, zmluva neobsahuje ustanovenia o dodaní nevyžiadaného plnenia v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, zmluva neobsahuje ustanovenia o zabezpečení záväzku záložným právom v zmysle ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, zmluva neobsahuje ustanovenia o sprostredkovaní v zmysle ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka. Písmo Zmluvy ako aj ostatných zmluvných dokumentov vyhovuje ust. § 53c Občianskeho zákonníka, čo vyplynulo aj so žalovaným predloženého znaleckého posudku. Zo záverov Znaleckého posudku č. 1/2018 znalca Ing. Juraja Matějku vyplýva, že všetky dokumenty žalovaného používané od

02.01.2017 spĺňajú zákonné požiadavky ohľadne veľkosti písma. Zároveň podľa predložených potvrdení zamestnávateľa žalobcov o výške pracovného príjmu zamestnanca zrejme, že žalovaný zisťoval pre uzavretím zmluvy o úvere so žalobcami, či títo sú schopný splácať predmetný úver.

54. Na základe uvedeného je tak potrebné uzavrieť, že zmluvy nebolo možné určiť ako celok za neplatnú.

55. Uvedené však nevylučuje, že zmluva neobsahuje konkrétne neprijateľné podmienky, ktoré je možné označiť za neplatné. Súd sa v danom prípade zaoberal ustanovením týkajúcom sa zmluvnej pokuty podľa Čl. IX. - Upozornenie na následky nesplácania, body 1 a 4 zmluvy.

56. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

57. Podľa § 3a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

58. Súd tak považoval zmluvnú pokutu vo výške 12% ročne z dlžnej sumy podľa Článku IX., bod 1 zmluvy, ktorú zmluva umožňovala žiadať už od prvého dňa omeškania ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj podľa Článku IX., bod 4 zmluvy, ktorú pokutu bolo možné žiadať zo zosplatnených záväzkov od prvého dňa omeškania za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

59. Pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa zmluvnej pokuty vo výške 12% ročne, z uvedených ustanovení nie je zrejme, najmä z bodu 1 citovaného článku, či možno aj opakovane žiadať túto sankciu, najmä v prípade, keď dlžník vyrovná omeškaný dlh a veriteľ nepristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, alebo či sa jedná o jednorazovú sankciu. Najmä však nie je zrejme akým spôsobom sa môžu zmluvné pokuty uvedené v bode 1. ako aj v bode 4. tohto článku kumulovať. Zmluvná pokuta podľa bodu 4. sa má platiť zo zosplatnených záväzkov, pričom nie je jednoznačne zadefinované o aké záväzky sa jedná, nakoľko v predmetnom ustanovení sa používa pojem „dlžná suma“ napriek zadefinovaniu zosplatnenia úveru v bode 3. Čl IX zmluvy Uvedené ustanovenie nie je dostatočne presné a umožňuje veriteľovi požadovať zmluvnú pokutu z akejkolvek dlžnej sumy po vyhlásení splatnosti (aj z úrokov z omeškania, aj zo zmluvnej pokuty podľa bodu 1.) Uvedené ustanovenia bodu 1. a 4. Článku IX zmluvy nie sú dostatočne určité v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka, pričom tak umožňujú kumulovanie zmluvných pokút z oboch citovaných ustanovení.

60. Pokiaľ ide o možnosť kumulovať zmluvné pokuty podľa bodu 1. a 4. Čl. IX zmluvy, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/468/2017 z 10. 04. 2018, kedy sa súd zaoberal obdobným ustanovením umožňujúcim kumulovať zmluvné pokuty v prípade omeškania s jednotlivými splátkami so zmluvnou pokutou z celej dlžnej sumy po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Rovnako správne súd vyslovil neprijateľnosť v časti bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2014 v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1 písm. a.) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“, lebo táto je pokuta je neprimeraná keďže dlžník je povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Z obsahu cit. bodu nie je zrejme do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítat.“

61. Nemožno tiež prehliadnúť krátku resp. žiadnu lehotu na uplatňovanie zmluvných pokút, kedy veriteľovi na ne vzniká nárok už od prvého dňa omeškania dlžníka. Ide teda o neprimerane krátku dobu spojenú s uplatnením sankcie pre omeškanie dlžníka za predpokladu existencie súbežného nároku na zákonný úrok z omeškania. Navyiac ak podľa bodu 5. Čl IX zmluvy je notifikačná lehota veriteľa a až 15 dní od omeškania. Zmluvnú pokutu však dlžníkovi môže prirátavať k dlhu už od prvého dňa omeškania. Jedná sa tak iba o ďalšiu sankciu za omeškanie spotrebiteľa, ktorú môže dodávateľ neobmedzene opakovane uplatňovať voči dlžníkovi v omeškanií.

62. Zároveň sa súd zaoberal samotou výškou zmluvnej pokuty určenej sadzbou 12% ročne z dlžnej sumy.

63. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/136/2018 z 15. 11. 2018: „Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie uvedený výklad žalovaného o zmluvnej pokute nezdieľa. Ustanovenie 3a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. ustanovuje, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Irelevantné je tvrdenie žalovaného, že zmluvná pokuta sama o sebe nikdy neprevýši hranicu trojnásobku zákonného úroku z omeškania v zmysle bodu 11.3, keďže na účely nariadenia sa posudzuje súčet všetkých sankcií, v tomto prípade súčet výšky úrokov z omeškania a výšky zmluvnej pokuty. Súčet týchto sankcií (14,6 % a 5%) prekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (15%) a odvolací súd preto súhlasí s tým, že zmluvná podmienka uvedená v článku 11 je v rozpore so zákonom. Lepšiu situáciu žalobcovi neprivedie ani tvrdenie, že dodržanie zákonom stanovenej hornej hranice sankcií je možné napríklad tým, že si nebude uplatňovať celý úrok z omeškania, ale iba jeho časť. Takéto následné zvažovanie krokov veriteľa, ku ktorým musí dôjsť, aby bola naplnená litera zákona je pre spotrebiteľa neprijateľné. Spotrebiteľ musí byť už v čase uzatvárania zmluvy oboznámený s presnou výškou zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, ktoré si v prípade nespĺnenia svojich povinností bude môcť veriteľ od neho vymáhať. Povinnosť dojednať zmluvnú pokutu určením jej výšky alebo určením spôsobu jej určenia je zákonná požiadavka určenou priamo v ust. § 544 ods. 2 Obč. zákonníka a vyššie uvedený spôsob určenia, resp. výpočtu zmluvnej pokuty v Zmluve o spotrebiteľskom úvere tejto požiadavke nezodpovedá, pretože je neurčité a nejasné. Nehovoriac o tom, že od takéhoto neurčitého zmluvného ustanovenia veriteľ odvodzoval aj celkovú výšku pohľadávky, ktorú si voči veriteľovi uplatňoval dohodou o zrážkach zo mzdy. Odvolací súd zároveň upriamuje pozornosť na to, že ustanovenie § 3a ods. 3 nar. prichádza do úvahy len v prípade, ak je splnená podmienka uvedená v odseku 1, teda, ak súčet sankcií neprevyšuje priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne neprevyšuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády, tak len v tomto prípade platí, že ak podľa tohto pravidla určené sankcie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie je možné uplatňovať len do výšky úrokov z omeškania podľa nariadenia. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tejto časti za vecne správne.“

64. Aj v danom prípade je možné považovať zmluvnú pokutu za neprimerane vysokú a v rozpore so zákonom, s poukazom na ust. 3a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré ustanovuje, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Na účely nariadenia sa posudzuje súčet všetkých sankcií, v tomto prípade súčet výšky úrokov z omeškania a výšky zmluvnej pokuty. Súčet týchto sankcií (12 % a 5%) prekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (15%), preto je uvedená zmluvná podmienka v rozpore so zákonom.

65. Uplatňovanie uvedených pokút je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

66. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd

uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

67. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

68. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd vyhlásil ustanovenia o zmluvných pokutách v bode 1. a bode 4 čl. IX zmluvy za neprijateľné zmluvné podmienky v súlade s § 298 CSP a uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve.

69. Vo zvyšku tak súd zamietol žalobu žalobcov o určenie, že zmluva o úvere č. 725620550 zo dňa 21.12.2017 je neplatná.

70. Následne sa súd zaoberal platnosťou dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi žalobcami v 1. a 2. rade a medzi žalovaným dňa 21.12.2017 na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere č. 725620550 z 21.12.2017.

71. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

72. Súd v prvom rade preskúmal platnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Žalobcovia ako dlžníci sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostávajú do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

73. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex officio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13

samá vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

74. Neobstojí námietka žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej zmluvy. Predložená dohoda o zrážkach zo mzdy má taktiež, ako aj celá úverová zmluva, charakter formulárovej zmluvy, ktorá bola spotrebiteľovi predložená na podpis bez toho, aby sa spotrebiteľ mohol reálne oboznámiť s jej obsahom a ovplyvniť jej obsah, ktorý bol vopred predformulovaný žalovaným. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil.

75. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Častou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcom za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobcov.

76. Dohoda o zrážkach zo mzdy hoci uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačive. Toto tlačivo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobcovia nemohli ovplyvniť. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohody o zrážkach zo mzdy boli uzatvorené so žalobcami na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania.

77. Súd považuje za problematické ustanovenie zmluvy o úvere z 21.12.2017, a to Čl. XII. bod 3. zmluvy, ktoré inkorporuje do zmluvy Sadzobník poplatkov, pričom následne z predložených Posledných výziev z 30.5.2018 je zrejmé, že žalovaný vyzval žalobcov v 1. a 2. rade na úhradu dlžnej sumy 249,45 eur, pričom táto suma zahŕňala mesačné splátky spotrebiteľského úveru v sume 237,45 eur, úrok z omeškania v sume 0,67 eur, zmluvnú pokutu pred zosplatením v sume 1,33 eur, ako aj poplatok za 1. listovú upomienku 2x 3 eurá, poplatok za poslednú výzvu v sume 4 eurá. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014. Takéto dojednanie je preto neplatné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

78. V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, za ktoré žalovaný neposkytol žalobcom žiadne protiplnenie, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“. Uplatňovanie uvedených poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom aj na vyššie cit. Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19.

79. Zároveň za problematické zmluvné dojednanie považoval ust. o zmluvnej pokute vo výške 12% ročne z dlžnej sumy podľa Článku IX., bod 1 zmluvy, ako aj podľa Článku IX., bod 4 zmluvy, ktoré ustanovenia vyhlásil súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, z dôvodov uvedených vyššie.

80. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi získať plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, plnenia, na ktoré veriteľ nárok nemá, a to bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

81. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

82. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity v ykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

83. Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona akou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok.

84. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná a teda neplatná v zmysle § 53 ods. 1a 5 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26).

85. Podľa čl. II bod 1. oboch Dohôd o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 uzavretých medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným, veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.. 725620550 vo výške 7769,40 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta, pričom všetky tieto nároky sú ďalej v dohodách označené ako „Pohľadávka“.

86. Predmetné dohody o zrážkach zo mzdy uzavreté so žalobcami v 1. a 2. rade síce majú svoj základ v znení zákona, no v predmetnom prípade hrozilo riziko, že na základe realizácie dohôd o zrážkach zo mzdy by došlo k vymoženiu plnení zo zmluvy o úvere, na ktoré veriteľ nemá nárok. V danom prípade by tak žalovaný od žalobcov mohol prostredníctvom inštitútu dohôd o zrážkach zo mzdy vymôcť aj zmluvnú pokutu v zmysle zmluvného ustanovenia, ktoré označil súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku ako aj poplatky podľa sadzobníka poplatkov, ktoré je možné samé o sebe bez náležitého preukázania ich dôvodnosti považovať za nedôvodné a neposkytujúce žiadne protiplnenia žalobcom ako spotrebiteľom. Súd zdôrazňuje, že sa jedná o možnosť vymôcť uvedené plnenia žalovaným od žalobcov, súd nekonštatuje, že sa tak aj zo strany žalovaného stalo. No už aj samotná možnosť vymôcť takéto plnenia je dostatočným dôvodom pre určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré uvedené umožňujú.

87. Argument žalovaného, že žalobcovia nemuseli súhlasiť s dojednaním dohody o zrážkach zo mzdy, je neudržateľný. Ani hlavnú zmluvu žalobcovia nemuseli uzavrieť. Povinnosťou dodávateľa je pri formulárovej agende dosiahnuť stav, že formuláre budú bez ohrozujúcich klauzúl. To veriteľ nespĺnil (neprijateľné poplatky, neprijateľná zmluvná pokuta). Žalobcovia podpísali formuláre dohody, a tieto ako typový produkt spadajú pod súdnu kontrolu podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Smernice Rady 93/13, ako hlavná zmluva. Ide o formulár, nie individuálne podmienky. Prekážkou výkonu súdnej kontroly podľa § 53ods. 1 CSP by teda boli individuálne vyjednané zmluvné podmienky. Tu však bremeno dôkazu žalovaný neunesol.

88. Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

89. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

90. Nakoľko Dohodami o zrážkach zo mzdy z 21.12.2017 mohol žalovaný od žalobcov ako spotrebiteľov bez zásahu súdnej moci vymôcť plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 21.12.2017, na ktoré nemal nárok, súd musel vyhovieť žalobe žalobcov v 1. a 2. rade v časti, ktorou sa domáhali neplatnosti predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy.

91. Podľa § 335 ods. 3 CSP súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

92. Vzhľadom na skutočnosť, že súd čiastočne žalobu žalobcov zamietol a uznesením z 24.7.2018 č.k. 5Csp/99/2018-22 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.12.2017 zo zmluvy č. 725620550 uzavretých so žalobcami v 1. a 2. rade a uložil žalovanému povinnosť vykonať oznámenie zamestnávateľom žalobcov, aby upustili od vymáhania zrážok zo mzdy, pričom určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/99/2018, bolo potrebné rozhodnúť zrušenie neodkladného opatrenia alebo o ponechaní neodkladného opatrenia v platnosti. Súd ponechal neodkladné opatrenie v platnosti, nakoľko toto sa týka zdržania sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré súd týmto rozsudkom určil za neplatné. Žaloba bola zamietnutá iba v časti o určenie neplatnosti samotnej zmluvy o úvere, pričom nariadené neodkladné opatrenie sa nijako nedotýkalo tejto zmluvy o úvere.

93. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

94. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

95. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

96. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

97. Nakoľko súd žalobe žalobcov v 1. a 2. rade vyhovel v časti o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy a žalobu zamietol v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, považoval úspech žalobcov ako aj žalovaného za čiastočný. V danom prípade nejde o peňažné nároky, pri ktorých by sa úspech strán sporu dal jednoznačne vyčíslieť.

98. Nakoľko tým, že čiastočne súd žalobe o určenie vyhovel a čiastočne túto aj zamietol, považoval úspech žalobcov v 1. a 2. rade a žalovaného za približne rovnaký, preto vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

99. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.